

Kapitola **Věda a autoritativní tvrzení**

úsek	text	datum	Shrnutí odstavce
------	------	-------	---------------------

V promluvách i v písemných pojednáních pozorujeme 2 základní styly prezentace příběhů a projektů:

- 1) Prohlášení opřené o důkazy
- 2) Prohlášení tvrzená jako autoritou

Je nesnadné rozhodovat, který typ má větší úspěchy. Např. Adolf Hitler strhnul svými autoritativními promluvami většinu relativně nadprůměrně vzdělaného německého obyvatelstva. O dokazování se nestaral.

Na druhou stranu srovnání položme desítky let trvající kampaň upozorňující na škodlivost kouření a kolik ročně přibude nových kuřáků!

Proč tomu tak je?

Odpověď hledejme v antecepci. Posluchač má při sledování promluvy možnost zvažovat důvěryhodnost mluvčího.

Pokud je mluvčí X aspoň trochu opatrný a nevzbudí hned zpočátku nedůvěru hlásáním něčeho, o čem posluchači obvykle vědí, že to není pravda, přijmou posluchači promluvu s vnitřní poznámkou "Říkala to autorita X", která je jeho AA přijímána.

Naproti tomu u prohlášení opřených o důkazy je od posluchače vyžadována spolupráce při sledování důkazu a vědomosti o tom, oč je důkaz opřen. A to je pro posluchače obtížnější. Někdy nemožné, protože jejich AA nemá připraven odpovídající model.

Proto posluchači dokazovaných promluv mohou snadno sklouznout do pojmání formou autority, ale protože si uvědomují, že mluvčí to neopíral o vlastní autoritu, dojdou k postoji "vědci dokázali, že..."

Z hlediska antecepce posluchač očekává, že promluva bude věrohodná, a to do chvíle, kdy nabude podezření, že tomu tak není.

Zdá se tedy, že nezkušené a důvěřivé posluchače mluvčí přesvědčí. Využije-li kombinaci autority své s autoritou důkazu, bude předaná informace pevněji zakořeněna.

AA-posluchačů očekává, že když to řečník dokázal, je tvrzení spolehlivé, a to i když důkaz sami nepochopili.

Z toho vyplývá mimo jiné snazší manipulovatelnost lidí s nižším vzděláním nebo užším rozhledem.

Závěr **Důvěra v mluvčího převyší důkaz**

AA-posluchačů posuzuje promluvy především podle důvěry ve zdroj. Pokud je zdroj nedůvěryhodný, ani pečlivé dokazování mnoho nezmuže, protože posluchač by musel celému důkazů dobře porozumět. A musel by chtít porozumět.

Proto je politický boj nejvíc o tom, získat důvěru pro sebe a pro soupeře vzbudit nedůvěru.